

РЕШЕНИЕ

№ 13176

гр. София, 15.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **2129** по описа за **2025** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/ срещу Решение от 11.11.2024 г., постановено по нахд № 12713/2024 г. на 112-ти състав на Софийски районен съд /СРС/. С решението е отменен електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН] от 13.08.2021г. на Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/, с който на „Еленков -М“ ЕООД на основание чл. 187а, ал. 1 и 2, т. 2, във вр. чл.179, ал.3б от Закона за движение по пътищата/ЗДвП/, е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2500,00 /две хиляди и петстотин/ лева за нарушение на чл. 139, ал.5 и 7 във вр. чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от ЗДвП.

В жалбата са изложени съображения за отмяна на решението на СРС като постановено в нарушение на материалния закон. Посочва, че Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г. относно подробните задължения на доставчиците на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, минималното съдържание на заявлението за таксуване, електронните интерфейси, изискванията за съставните елементи на оперативната съвместимост и за отмяна на Решение 2009/750/ЕО /Регламента/, на който се е позовал съставът на СРС при отмяна на оспореното решение, се прилага от 19 октомври 2021г., т.е. близо два месеца след извършване на нарушението. На следващо място посочва, че дори да се приеме, че

разпоредбата на чл. 2, ал. 7 от Регламента следва да се прилага към националните доставчици, то следва да се има предвид, че първото изискване – да информират незабавно ползвателите на ЕУЕПТ за всеки случай на недекларирана пътна такса, е изпълнено с предоставяната информация от онлайн платформите на националните доставчици на техните потребители относно вече регистрирани нарушения в ЕССПТ. По отношение на второто изискване да предлагат възможност за отстраняване на нередността преди предприемането на принудителни мерки, в действащото законодателство същата е въведена през 2018 г. със ЗИД на Закона за пътищата чрез заплащане на компенсаторна такса по чл. 10, ал. 2 от ЗП при установено нарушение. Посочва, че наличието на договор с национален доставчик на услуги за електронно събиране на тол такси не отменя отговорността на търговеца да заплаща дължимите такси. Възражава срещу приетата от СРС за непропорционална санкция, тъй като задълженията за заплащане на пътни такси са свързани със събираемостта на приходите относно поддържането на републиканската пътна мрежа, като настилката се засяга от тежкотоварните автомобили не само поради теглото им, но и с товара им. Поддръжката на пътищата е фактор за безопасността на движението по тях, поради което и неплащането на малки суми засяга съществено процесните защитените от закона обществени отношения. Освен това нарушителят разполага с възможностите да се освободи от отговорност като подаде коригиращи данни за действително изминато разстояние и заплати съответната такса за него; или да заплати компенсаторна такса. В случая нито едно от двете не е извършено. За преценка на пропорционалност на санкцията не може да се използва само и единствено размера на дължимата пътна такса. Оспорва се, че новите разпоредби на чл. 10б, ал.7-9 от ЗП представляват по-благоприятен закон по смисъла на чл. 3, ал.2 от ЗАНН. Моли за отмяна на обжалваното решение като незаконосъобразно и неправилно и потвърждаване на електронния фиш за налагане на имуществена санкция. Претендира присъждане на извършените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност.

Ответникът - „Еленков -М“ ЕООД, в депозирания на 06.02.2024г. по делото писмен отговор, излага съображения за потвърждаване на решението на СРС като постановено при правилно приложение на материалния закон и при спазване на съдопроизводствените правила. Оспорва възможността за издаден на ЕФ за нарушение по чл. 179, ал.3б от ЗДвП до изменението на чл. 189ж, ал.1 от ЗДвП с ДВ, бр. 13 от 2024г., в сила от 13.02.2024г. Твърди, че изискванията на Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 година относно подробните задължения на доставчиците на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, минималното съдържание на заявлението за област на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, електронните интерфейси, изискванията за съставните елементи на оперативната съвместимост и за отмяна на Решение 2009/750/ЕО е въведен в българското законодателство едва с приетите със ЗИД на ЗП, ред. ДВ, бл. 14 от 2023 г. посредством въвеждането на ал. 7- ал. 9 на чл. 10б от ЗП. Тези разпоредби обаче влизат в сила от 01.01.2024 г., поради което към момента следва да се приложат на основание чл.3, ал.2 от ЗАНН. Посочва също, че ЕФ е следвало да бъде издаден в срока по чл. 34 от ЗАНН – 6мес. от извършване на нарушението. Счита, че не е ясно мястото на извършване на нарушението, тъй като в ЕФ не е посочен тол сегмента. Счита наложената санкция за непропорционална, тъй като не отчита характера и тежестта на нарушението с предвидената санкция във фиксиран размер. Моли жалбата да бъде оставена без уважение, а решението на СРС потвърдено. Претендира присъждане на извършените по делото разноски по списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, XXIII-ти касационен състав, като прецени

събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е основателна.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: на 13.08.2021 г., в 13:51 часа, пътно превозно средство - влекач марка „Д.“, модел „ФТ ХФ 105.460“, с рег. [рег.номер на МПС], с техническа допустима максимална маса 20500 кг, с 2 оси, екологична категория ЕПС, в състав с ремарке с общ брой оси - 5 броя, с обща технически допустима максимална маса на състава - 44000 кг, се движел по път А-6 км 50+427, с посока „Намаляващ километър“. Пътният участък бил включен в обхвата на платената пътна мрежа. За товарния автомобил не била заплатена дължимата по чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата пътна такса, като за него нямало издадени валидна маршрутна карта или валидна тол- декларация за преминаването през сегмента. Нарушението било заснето с устройство с №10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от ЗП и регистрирано под №BC 1724C3460 D4E053031F160A6166. Превозното средство било собственост на „Еленков -М“ ЕООД. То било оборудвано с бордово устройство за предаване на данни, относими към определяне дължимостта и размера на тол- таксите, заплащани за движение по платената републиканска пътна мрежа. За целта въззивникът бил сключил договор с „Интелигентни трафик системи“ АД за предоставяне на услуга електронно събиране на пътни такси. При тази фактология срещу „Еленков -М“ ЕООД бил издаден електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата с №[ЕГН]. Към фиша е приложен и генерираният доказателствен запис (доклад) от електронната система по чл.167а, ал.3 от ЗДвП, съдържащ номера на нарушението, ведно със статични изображения във вид на снимков материал.

За да отмени електронния фиш, СРС е приел, че при провеждането на административнонаказателното производство е нарушена разпоредбата на чл. 2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 година, която е следвало да се приложи пряко. Вместо това регламента е въведен в българското законодателство с изменение в ЗП, ДВ, бр. 14/2023г., като до този момент текстовете на чл. 102, ал.2 и чл.179, ал.3б от ЗДвП не са били съобразени с общностното право. Освен това е приел, че наложената санкция е непропорционална, като не са изложени мотиви в тази връзка.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

С издадения електронен фиш е ангажирана административнонаказателната отговорност на ответника по касационното производство по реда на чл. 189ж ЗДвП за нарушение чл. 102, ал. 2 във вр. чл. 179, ал. 3б ЗДвП, извършено в качеството му на собственик на ППС, като му е наложена предвидената по чл. 187а, ал. 2, т. 3 във вр. с ал.3 ЗДвП „имуществена санкция“ в размер на 2 500 лева. Според тези разпоредби собственикът на ППС е задължен да не допуска движението на ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, в случай че за ППС не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП /в случая тол такса – такса за изминато разстояние по чл. 10, ал. 1, т.2 от ЗП/, според категорията на пътното превозно средство. Съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 1,

т. 2 от ЗП за преминаване на ППС по платената пътна мрежа се дължи такса за изминато разстояние - тол такса по чл. 10б, ал.3 от ЗП. Заплащането на таксата от собственика или ползвателя на ППС с обща технически допустима максимална маса над 3,5 тона, извън тези по чл. 10а, ал. 7 и 9, дава право ППС да измине определено разстояние между две точки на пътния участък. В чл. 10б, ал. 4 от ЗП е определен механизмът за определяне размера на дължимата тол такса, а именно се въз основа на реално получени декларирани тол данни, удостоверени по реда, предвиден в наредбата по чл. 10, ал. 7 ЗП, или чрез закупуването на еднократна маршрутна карта. Неправилно СРС е приел, че не е извършено нарушение, защото следва да се приложат разпоредбите на Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 година относно подробните задължения на доставчиците на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, минималното съдържание на заявлението за област на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, електронните интерфейси, изискванията за съставните елементи на оперативната съвместимост и за отмяна на Решение 2009/750/ЕО. Регламентът за изпълнение се издава на основание чл. 291, § 2 от ДФЕС, той е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки, както е посочено в чл. 7 от него. В същата разпоредба се посочва още и че регламентът влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз и се прилага от 19 октомври 2021 г. Нарушението, за което е санкционирано дружеството, е извършено на 13.08.2021 г., тоест преди датата от която е започнало прилагането му. По тази причина не могат да бъдат споделени съображенията на състава на СРС за незаконосъобразност на оспорения електронния фиш поради несъответствието му с изискванията на чл. 2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 година. Освен това дори да се приеме, че регламентът е приложим към момента съобразно въведените нови чл.10б, ал.7-9 от ЗП, тези разпоредби не водят до извод за липса на нарушение, а евентуално за изключващо отговорността обстоятелство, приложимо като по-благоприятен закон по смисъла на чл.3, ал.2 от ЗАНН. Доказателства за заплащане на таксата в този смисъл обаче не са събрани, нито са изложени доводи в този смисъл, респ. не са обсъдени възраженията на АПИ срещу такова тълкуване.

Преценка за пропорционалност на санкцията може да бъде извършена само ако е налице нарушение, а в случая СРС е приел, че такова липсва поради неспазване на регламента. Освен това с решение на СЕС от 21.11.2024г. по дело № С-61/2023г. е прието, че санкционните мерки не следва да надхвърлят границите на подходящото е необходимото за постигане на легитимно преследваните от законодателя цели, като при избор на няколко подходящи мерки следва да се прибегне до най-малко ограничителната и причинените неудобства да са съразмерни на преследваните цели. Санкциите следва да бъдат възпиращи и съответни на тежестта на нарушението. В случая видно от справка, приложена към становище на системния администратор на АПИ от 27.08.2024г., за движението на ППС на 13.08.2021г. има заплатена пътна такса за изминатото разстояние в периода 07,30-12,16ч. и след това от 14,16ч. до 15,22ч. В периода между 12,16ч. и 14,16ч., когато е извършено и процесното нарушение, няма никакви данни за движение на ППС. Същото очевидно се е движело, тъй като в 12,16ч. е спряло в една точка, а в 14,16ч. е тръгнало от друга точка. Освен това в 13,51ч. е засечено в трета точка от устройство № 10182, посочено в ЕФ, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси и разположено на място, фигуриращо в списъка, приет с решение на МС № 101/2020г., под сегмент № [ЕГН]. След като нарушителят има сключен договор с предплатен баланс с „Интелигентни трафик системи“ АД и монтирано бордово устройство в ППС, и това бордово устройство е подавало данни през останалата част от деня, в който е извършено нарушението, а само в посочения времеви период не е подавало данни, то остава неизяснен въпроса по какви причини е

станало това. В тази връзка не е събрана информация от „Интелигентни трафик системи“ АД какво показват данните в неговата система относно движението на ППС на 13.08.2021г. в периода между 12,16ч. и 14,16ч. – било ли е включено устройството в захранването, как е монтирано бордовото устройство – чрез фиксирана връзка с електрическата система на ППС или по друг начин, трансферирани ли са данни към системата на АПИ, каква е била връзката с устройството и имало ли е смущения в нея, имало ли е известяване на клиента за липса на връзка, платена ли е дължимата такса след издаване на ЕФ от кредитния лимит на клиента. Едва след събиране на тази информация може да се направи преценка за пропорционалност на санкцията съобразно конкретните обстоятелства по случая, поведението на собственика/водача на ППС, и т.н. Доколкото първоинстанционният съд не е изяснил посочените по-горе обстоятелства и не е направил дължимият правен извод от тях, делото следва да се върне за ново разглеждане от друг съдебен състав за произнасяне по съществото на спора. Съставът на СРС следва да се произнесе и по направеното искане за присъждане на разноски на основание чл.226, ал.3 от АПК като се съобрази с изхода на спора.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл.63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXIII-и касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ Решение № 310 от 23.01.2025 г., постановено по нахд № 11749/2024г. на 130-ти състав на Софийски районен съд.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.